

den ærede ſidſte Talerſ eget Foredrag, at, naar han gaar ud fra, at Statens Penge nødvendigt maas blive ødte, ſom han yttrede ſig, i de nærmefte 3 Aar, ſaa er det viſnok ganſke rigtigt, at han foreſlaaer, at der ſhal ſtaa i Loven, at Fabrikken efter Udløbet af de 3 Aar, hvori Penge ere gaaede tabte, ſhal afhændes, men Lovudkaſtet gaar ud fra, at Reſultatet kan blive et andet, og det vilde ſaaledes, ſaavidt jeg ſkønner, komme i en fuldkommen Modſigelse med Lovudkaſtet at give denne Forſkrift; thi Lovgiveren vilde derved ſige: jeg vil gjøre et Forſøg, men jeg veed iforveien, at dette Forſøg ikke vil lykkes, og derfor vil jeg opgive Forſøget, naar Tiden er udløben.

Iſchering: Det har forundret mig meget at ſee Loven komme tilbage fra Landſthinget, forandret ſaaledes, ſom ſkeet er. Det er et Lovforſlag, der ligefom alle Lovforſlag af denne Art kan ſiges at ledsage Finantsloven, og det har beſtandig fra Finantsudvalgets Side været krævet, at man ſkulde komme til at realiſere og ſælge alle Inſtituter af denne Art; navnlig har Porcelainsfabrikken været mellem dem, man ſtadig har antraget paa, og om hvilken man har oplyſt, at dens Drift har været meget ugunſtig, og at dens Salg nogenslunde maatte kunne udbringe en Sum, ſom kunde være dækkende. Veligheden af Bygningen, den ſtore Grund, den ſtaaer paa, og idethele den Stilling, hvori denne Fabrik befinder ſig, vilde være meget ſikket til at ſtaffe en taalelig Kjøbefum tilveie. Nu har det forundret mig, naar man i det andet Thing, efter en ſaa alvorlig Behandling her i Thinget, er kommen til det Reſultat, ſom man er kommen til, i en Finantsſag ſom denne, hvor der dog ikke var afgjort Andet end det, det oprindelige Lovudkaſt indeholdt, at man ſkulde komme til Salg, om Salg var muligt under de beſtaaende Omſtændigheder, og det forekommer mig, at der under diſſe Omſtændigheder ikke er Andet at gjøre, end at forkaſte hele Lovforſlaget og lade Sagen hvile hos Regjeringen og under dens Anſvarlighed, iſær da den ikke har vidſt i Landſthinget at ſætte de Beſtemmelſer igjennem, ſom her vare tagne i denne finantſſelle Sag. Jeg er fuldt overbeviiſt om, at, havde Regjeringen brugt ſin hele Indfly-

delse i ſaa Henſeende, ſaa vilde dette Lovforſlag ikke være kommet tilbage. Vi viſe altid en ſtor Omhyggelighed for ikke at forandre Lovudkaſt, ſom blive bragte os fra det andet Sted og have været behandlede der, og vi ſkulde nogenslunde kunne vente den ſamme Omhyggelighed, iſær . . .

Formanden: Jeg troer dog, at den ærede Rigsdagsmand . . .

Iſchering: Ja, jeg ſhal ikke gaae videre ind derpaa, jeg er gaaet vidt nok.

Formanden: Det var netop det, jeg vilde gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa.

Iſchering: Det er mig ogſaa meget kjær; jeg holder i det Hele meeft af at ſtaa paa en reen Fod. Det har forundret mig, at den ærede Ordſører, ſom ſaa klart har ſeet i de veſtindiffe Sager og hvad de veſtindiffe Activer betød, vedbliver at holde ſaa fast paa Porcellainsfabrikens Activer, ſom han ſelv har viiſt os beſtaa i ſkæve blaae Kopper. Jeg kan ikke nægte, at, da jeg hørte hans indtrængende Forſlag om at ſælge Colonierne, ſom dog ere langt mindre ſiktede til at være en Handelsvare, og de alvorlige Underſøgelſer han havde anſtillet angaaende de veſtindiffe Activers Værd, havde jeg ikke troet, at han ſkulde have forandret ſin Mening med Henſyn til Porcelainsfabrikken; jeg kan ikke nægte, at der forekommer mig at være en ſaa beſynderlig Uovereensſtemme herimellem, at jeg troer, han ved ikke at blive ſtaaende ved den Mening, han eengang har havt, ikke har ſeet alene paa Sagen, eller i det Mindſte ikke ſeet ſaa dybt i Sagen, ſom jeg af den veſtindiffe Sag har ſeet, han er iſtand til, naar det er ham om at gjøre at komme til et Reſultat. Ogſaa denne Betragtning troer jeg bør lade Thinget, de bør ikke lade Dem vildelede af den ærede Ordſører, De bør holde Dem til Forſlagsſtilleren angaaende Veſtindiens Salg. Der ſaae han meget rigtigt, og det er viſnok kun en Mangel paa Klarſeenhed i denne enkelte Sag, ſom bringer ham til ikke at komme tilbage til det, ſom oprindeligt var antaget her i Thinget. Det er af den Art Sager, ſom vi bør bringe til endelig Afgjørelſe, det er Exemp-
pler, ſom ſkulde være ledende; netop fordi de